

KAKO SE LOVI PRAVLJICE – NADALJEVANJE

Se še spomnite, ko smo vam obljubili, da bomo lovili pravljice? In res smo to naredili.

V podaljšano bivanje smo prinesli plastenke. Vsak je plastenko po svoje okrasil. Učiteljica je pripravila dva prijetna skrita kotička pod mizo, kjer smo v plastenko lovili pravljice. Nekateri pa smo ugotovili, da se pravljico lahko ulovi tudi na klopci pri igrišču. Gledali smo na reko Sočo in v plastenko se je ulovila marsikatera pravljica, nekaterim celo več.

Plastenko smo prislonili na uho in poslušali. Kar smo slišali, smo povedali učiteljici Dolores. Dogovarjali smo se, da bomo pravljice ilustrirali in jih zbrali v knjigo ter jo predstavili. Načrte nam je prekrižal koronavirus. Pravljice so se skrile pred njim. Ob dnevu knjige so nekatere prikukale na dan in tako se vam predstavljajo.

Mogoče pa se bo še kakšna pravljica ulovila? Čakamo!

Učenci 1. r v PB z učiteljico Dolores

Najboljša prijateljca

Nekoč, pred davnimi časi, je živela deklica Tjaša. Ni imela nobenega prijatelja, ker ni vedela, kako se ga dobi.

Nekega dne se je skrivala v grmovju in se dolgočasila. Mimo je priskakljaj zajček. Povabil jo je v svojo hiško. Tam sta se bolje spoznala in postala prijateljca. Vsak dan je deklica hodila k zajčku Piku, kjer sta se skupaj igrala.

To so opazovale miške. Začele so jima nagajati. Vse, kar sta v gozdu sestavila iz palic in vej, so podrla ali pogrizle.

To zajčku in Tjaši ni bilo všeč. Zmenila sta se, da bosta ugotovila, kdo to dela ponoči. Skrila sta se v grmovje in čakala celo noč. Šele zgodaj zjutraj so priskakljale miške in začele gristi in razmetavati njune umetnije. Zajček in deklica sta bila jezna. Odločila sta se, da jim bosta tudi onadva nagajala. Ponoči sta poiskala njihovo igralnico in podrla vse njihove gradove. Miške so bile zelo žalostne, ko so to videle. Odločile so se, da ne bodo več nagajale. Pridružile so se Tjaši in zajčku pri igri. Postali so prijatelji.

Živeli so srečno do konca svojih dni.

Elin B.

Princ in princesa

Nekoč je v gradu živel mlada princesa.

V kraljestvu so hoteli izbrati najlepšo deklico – princeso, ki bi se poročila z bogatim princem.

Kraljica je na gradu predlagala ples, kamor je povabila vse fante in dekleta iz kraljestva. Zbralo se jih je veliko. Princ si je hitro izbral najlepšo deklico.

Na plesu se jim je pridružila tudi zlobna čarovnica, ki ni marala plesov. Princ je izbrano princeso prosil, če ga počaka v hodniku, on pa je šel po prstan. Takrat je prišla mimo zlobna čarovnica in princeso spremenila v žabo.

Kmalu se je princ vrnil in zaman iskal princesko. Okoli njega je skakljala žaba. Princ je pomislil, da je to mogoče njegova izbranka. Prijel jo je in odnesel na dvor. Ko sta prestopila glavna vrata, se je žaba spremenila v princeso.

Priredila sta veliko zabavo in srečno sta živela do konca svojih dni. Zlobna čarovnica je od jeze umrla.

Lara

Kraljica in kralj

Nekoč je živila princesa Sovsi. Imela je dojenčico Andjelino in moža z imenom Leo. Skupaj so živeli v gradu. Imeli so se lepo.

Pred gradom so imeli klopco, kamor so radi vozili dojenčico. Nekega dne je šel Leo na travnik po rože. Slišal je, kako sta se pogovarjala metulj in polž. Izvedel je, da namerava princ iz drugega gradu napasti grad in ukrasti dojenčico. Zelo se je prestrašil, stekel je domov in povedal ženi.

Ponoči je prišla dobra vila in dojenčico spremenila v veliko princeso, grad pa v veliko gobo.

Princ, ki je hotel ukrasti dojenčico, ni našel gradu, zato je šel v drugo kraljestvo.

Tako je družina srečno živela v svojem domu.

Enisa

Račka Pia

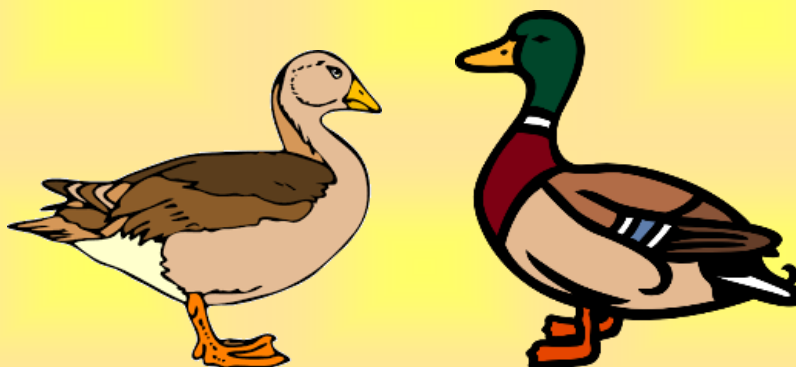
Nekoč je živila račka Pia. Živila je v potoku. Njen dom je poplavlil val in ga odnesel. Tako je ostala brez svojega gnezda. Ker ni imela doma, je žalostno plavala po potoku. Srečala je bobra. Prosila ga je, če ji pomaga narediti nov dom. Bober ji ni bil pripravljen pomagati. Rekel je, da ima veliko drugega dela.

Račka je žalostno odplavala iskat drugo pomoč. Na drevesu ob potoku je zagledala ptičko. Prosila jo je, če ji pomaga narediti dom. Ptička je rekla, da nima časa, ker mora nahraniti mladičke.

Račka je žalostno odplavala dalje. Zagledala je lepega pisanega racmana. Priplaval je k njej, ker je videl, da je žalostna. Račka mu je povedala, zakaj je žalostna. Racman ji je takoj pomagal narediti novo gnezdo. Račka je vanj znesla jajčka in jih grela. Kmalu se je izvalilo sedem lepih račk in racmanov.

Te račke in racmani pa sedaj veselo plavajo po naši reki Soči in lahko jih opazujemo z mosta v bližini šole.

Elin B.

Čarovniška mačka

V čarovniški hiši sta živeli čarovniška mačka Mija in čarovnica Mica.

Čarovnica ni verjela, da mačka Mija zna čarati. Mija je bila zaradi tega užaljena, zato je kar sredi dne pobegnila.

Hodila je in hodila po travniku in prišla do velike lepe hiše s srčki na zunanji steni. Ustavila se je in popraskala po lesenih mavričnih vratih. Vrata so se hitro odprla in pred njimi je stala princesa. Oblečena je bila v dolgo modro krilo z velikim draguljem. Na glavi je imela zlato krono. Obute je imela prelepe modre čeveljčke. Obiska se je zelo razveselila.

Mačka jo je prijazno pozdravila. Princesa je takoj začutila, da je mačka čarobna, saj jo je pozdravila s človeškimi besedami: dober dan. Povabila jo je v hišo in ji predstavila njeno spalnico.

Bil je večer. Princesa je mucu pripravila mehko odejo na tleh pri postelji, kjer je muca kmalu zaspala.

Čarovnica je mucu iskala in jo ponoči našla. Začarala jo je, da bo spala 100 let. Reši jo lahko le princ, ki jo bo poljubil.

Zjutraj je princesa budila mucu, vendar je ni mogla prebuditi. Princesa je bila žalostna in je poklicala prijatelja princa. Ta je hitro prišel k njej. Ko je zagledal mucu na tleh, jo je prijel v naročje, pobožal in poljubil. Muca se je spremenila v princeso.

Princesa si je poiskala princa in se z njim poročila. Poroka je trajala tri dni in tri noči.

Elin B. in Lara

Trije konji

Nekoč so živeli trije konji. Bili so prijatelji in radi so se skupaj igrali. Nekega jutra so se igrali skrivalnice.

Konjiček Simon se je skrila v veliko grmovje. Tam je našel nek zvitok, zavezan z rdečim trakom. Poklical je še ostala dva prijatelja. Skupaj so zvitok odvezali, ga odvili in pogledali, kaj je na njem. Zagledali so zemljevid, na katerem je bila narisana pot do neznanega gradu. Zmenili so se, da bodo poiskali ta grad.

Hodili so tri dni in dve noči. Tretji dan so že od daleč zagledali na visokem hribu velik nov grad. Počasi so se približali gradu in se skrili za skalo. Opazovali so grad in zagledali so velikega zelenega zmaja, ki je letal okoli gradu. Zmaj je imel tri glave in iz vsake je pihal ogenj. Bil je prav grozljiv.

Na balkonu gradu so videli žalostno princeso. Zmenili so se, da jo bodo poskušali rešiti. Stekli so na bolj varno mesto, da bi naredili načrt. Toda najmlajši konjiček se je na poti urezal v nogo na ostrem kamnu.

Ustavili so se na varnem in zmaja ni bilo videti. Za nekaj časa je odletel, saj si je šel iskat hrano.

Pogledali so proti gradu in zaslišali princeso, ki jim je rekla, naj gredo čez tri hribe in tri reke in bodo prišli do male hiške. To so naredili in prišli do male hiške. Potrkali so in odprla jim je stara, prijazna ženska.

Sporočili so ji, da jih je poslala princesa Lili. Potožili so ji tudi, da se je na poti poškodoval najmlajši konjiček.

Ženica je vzela velik kotel in ga obesila nad ogenj. Vanj je začela metati pajke, črve, polže in žeblice, ki jih je imela v skledi. Dodala je vodo, malo kuhala in tekočino dala piti poškodovanemu konju. Konj je zaspal in ko se je čez nekaj časa zbudil, rane ni bilo več.

Konji so ugotovili, da imata ženska in njena pijača čarobno moč. Najmlajši konj se je počutil zelo močnega, zato sta čarobno tekočino pila tudi ostala konja. Ženici so se zahvalili in odšli proti gradu.

Skrili so se za velikansko skalo. Počakali so, da je zmaj prišel bližje in skalo so zavalili nanj. Skala ga je zmečkala.

Konji so dobili mavrična krila. Najstarejši konj je poletel do princese na gradu. Odnese jo je na sosednji grad, kjer jo je čakal njen princ.

Poroka je trajala tri dni in tri noči in srečno sta živela do konca svojih dni.

Valentin in Liam

Tri rožice

Na travniku so živele tri rožice. Ena je bila rdeča, druga bela in tretja rumena. Začelo je deževati in te rožice niso marale dežja. Zaprle so cvetove in stekle do zajčjega brloga. Zajčka so vprašale, zakaj dežuje. Zajček jim je odgovoril, da je pač tako. Včasih je vreme sončno, oblačno, sneži ali dežuje.

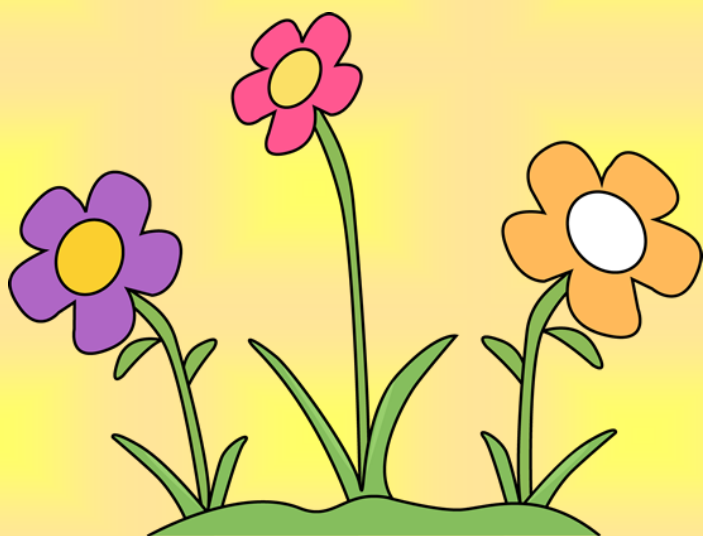
Rožice so se odločile, da gredo na obisk še k lisici. Vprašale so jo, zakaj včasih sneži in če ji je sneg všeč. Lisica jim je rekla, da ko sneži, je zanj prav lepo, saj je sneg lepa stvar. Rožice so se začudile, saj snega niso poznale.

Odšle so k volku. Vprašale so ga, zakaj je včasih oblačno in megleno vreme. Rekle so, da takega vremena ne marajo. Volk jim je odgovoril, da je tako vreme prav lepo, ker ni dežja in ni pretoplo.

Tri rožice so se odločile, da gredo še k medvedu. Vprašale so ga, zakaj je včasih zelo vroče. Medved jim je odgovoril, da ko je vroče, je zelo lepo, saj takrat lahko greš na morje. Rožice so se začudile, saj morja niso poznale. Medved jim je povedal, da na morju lahko plavaš ali se voziš z ladjo. Odločile so se, da gredo na morje, da bodo videle, kako je tam. In so šle. Naselile so se ob obali na cvetličnih gredicah, da so

lahko opazovale ljudi, kako uživajo v morskih radostih.

Rožice so spoznale, da je prav vsako vreme lepo.

Gaja

Fantek in dve lisici

Nekoč se je fantek Jakob odpravil loviti ribe. Ribnik je bil v sredini gozda. Jakob je ribe lovil s trnkom. Ta dan so bile ribe zelo lačne in zato so zelo hitro prijele vabo na trnku. Tako je Jakob hitro ulovil polno posodo rib. Vesel se je odpravil proti domu.

Na travniku sta ga opazovali dve lisici. Ko sta ga zagledali, sta ga začeli loviti, ker je imel polno posodo rib. Stekel je proti domu in se skril v hišo. Povedal je staršem, kaj se mu je zgodilo. Starša sta šla pogledat okoli hiše in videla v daljavi lisici. Poklicala sta lovca, da ju odžene. Prišel je lovec in ustrelil v zrak. Lisici sta zbežali v gozd.

Pri Jakobu so naredili ribji piknik in povabili prijatelje pa tudi na lovca niso pozabili.

Rene in Blaž

Škratji dom

V velikem drevesu je bil v deblu škratji dom. V njem je živel škratek Tine. Bil je mlad. Na glavi je imel zavihano kapico, ki je bila zelene barve. Tudi njegova obleka je bila zelena. Rad je imel naravo, zato jo je šel vsak dan opazovat.

Nekega deževnega dne je njegovo hiško zadela strela. Žalosten je hodil po gozdu in si iskal nov dom. Prišel je do starega drevesa ob potoku. V njem je bila velika luknja in se je vanjo vselil. Naslednji dan je prišla k drevesu žolna in začela udarjati po njem. Škratek ni imel miru in se je odločil, da gre drugam. Dolgo je hodil in prišel do posekanega drevesa. Glej no, glej! Tudi to drevo je imelo luknjo. Dobro si jo je ogledal in bila mu je všeč. Šel je vanjo in lepo spal. Mimo je prišel še en škrat in ga vprašal, če lahko živi pri njem. Škratek Tine mu ni dovolil.

Naslednji teden je prišla mimo škratinja. Ustavila si je pri luknji in s škratom poklepetala in ga vprašala, če lahko ostane pri njem. On ji je dovolil, saj mu je bila všeč.

Skupaj sta ustvarila družino. Imela sta dva mala škrate Tinko in Tonija. Srečno so živeli in se radi imeli. Nihče več jim ni nagajal.

Elin B.

